

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

4. De prima luxuriæ specie, id est de simplici fornicatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

12. Secundum siue peccata, de quibus perperam gloriamur, commiseris, siue non commiseris, non est explinandum, ex Sanchez lib. 1. in Decal. c. 3. n. 3. quia æquale est utrobique offensam Dei pro medio gloriae.

13. Tertiò quid dicendum, si non te ipsum, sed alium de peccato laudes: Respondeo. Si id fiat in ejus sententia nec est intermixtum aliquod peccatum, ut patet num. 1. dixi, nec adest complacentia, nec adstant scandalum, qui fortè illa laude ad peccandum excitaretur, &c. probabile est non esse novam speciem peccati in Confessione declarandam: idque propter patet rationis dicta num. 10. At si id in præsentia ejus peccavit, eveniat; declarari in Confessione oportet peccatum peccati; de quo laus præcessit: Ratio est quia ne illum excitas ad complacendum, & gaudendum de peccato facinore, immo etiam fortasse ad iterum ejusmodi peccatum committendum.

14. Sed jam quærimus de Consilio. Dico, idem de hoc sentiendum esse: si enim das alicui consilium de aliquo peccato; debes explicare ejusdem speciem. Ratio est quia tunc non solum peccas contra charitatem promittenti cui consilium de ruina spiritali præbes, sed etiam contra virtutem, cui tale peccatum opponitur: singulæ enim virtutes nos obligant, tum ne contra illas agamus, tum ne directe procuremus quod alijs illas violat, ut patet c. 1. §. 17. de scandalo. Nam prop. si Petrus consilium dedisti de furto, Petrus non resistente, tu resistere tenetis. Sic idem Sanchez ibid. n. 9.

§. IV. De prima luxurie specie, id est de simplici fornicatione.

15. Percurramus universas luxuriæ species, ut quid in singulis explicandum necessariò sit cognoscamus, initium sumentes à simplici fornicatione, quæ est prima luxuriæ species. Hanc tamen multa aggimus, quia hic frequentiora: nam ceterum non raro in alijs luxuriæ speciebus, quas mox subiiciemus, eadem eveniunt.

16. Qui committit per illicitam copulam, fornicationem, non satis explicat dicendo se peccasse contra Castitatem, sed addere oportet: se copulam habuisse. Ita Delugo disp. 16. de pecc. sect. 5. n. 238. quia secus non explicatur malitia propria copulæ fornicatiæ, quæ est distincta à malitia quacunque contra Castitatem.

17. Qui committit tria v. g. peccata cum tribus fornicariis ejusdem rationis, non tenetur declarare fuisse tres fornicarios, cum satis sit dicere, ter fornicatus sum. Sic Bonacina de Sacramentis disp. 5. q. 5. p. 2. sect. 2. §. 3. diff. 3. prop. 3. 14. Ratio est, quia eadem est malitia siue cum tribus, siue ter cum eadem, nisi fortè aliquando id adterrogat Confessorius, ut occasio proxima tollatur, quæ ex illa frequentia cum eadem timeri potest: de qua re dixi supra c. 1. §. 1. num. 5. & 6.

18. Peccatum cum filia Confessoris nec ex se est fornicationem, nec incestus, sed simplex fornicatio. Sic Filiuc. tom. 1. tract. 30. cap. 5. num. 105. alii que. Quare qui ad committit satis est fateri, se fornicatum esse. Præcindimus autem à sollicitatione Confessionis. Nam sollicitatio ejusmodi est specialiter contentenda, cum sit contra reverentiam Sacramento debitam. Præcindimus item quando, esse Confessarium, assumere ut medium ad peccandum, vel quid simile; tunc enim adesset nova malitia vel contra reverentiam Sacramenti, vel contra similes virtutes.

19. Virgo siue vir, ex Filiuc. tom. 1. tract. 30. cap. 3. num. 71. siue puella ex Sanchez de Marim. lib. 7. disp. 3. num. 5. Coninch. de Sacram. disp. 7. dub. 4. num. 29. qui prima vice, voluntariè frangit virginitatem, non peccat peccato diverso à simplici fornicatione, secundum opinionem aliquorum: quare sufficit fateri fornicationem, nec obligatur virginitatem manifestare. Idem dic, si se polluat, si motose delectetur, si vir desideret virginitatem voluntate vim inferendi: in his enim non additur ex qualitate adiecta virginitatis, nova species malitiæ.

20. Fidelis peccans cum infideli, quantum est ex hoc capite, non peccat, nisi simplici fornicatione, ex opinione probabili, Azor p. 3. lib. 3. quest. 29. quest. 3. licet etiam esse contra Religionem, id est contra reverentiam Sacramenti Baptismi, non negem esse probabile cum Sanchez lib. 7. de Marim. d. 5. num. 12. Delugo disp. 16. de pecc. sect. 6. n. 736.

21. Confirmo priorem probabilitatem: quia principalis ratio cur dicendum foret hoc esse peccatum speciale, est, quia Ecclesia dum prohibet coniugium fidelis cum infideli, prohiberet etiam quaecumque conjunctionem, cum sit idem motivum, id est, ut pro reverentia nostræ Religionis, vitetur illa conjunctio, quæ est damnofa tum ipsi fideli, tum proli educandæ. Quæ est ratio Sanchez ibid. allata, & approbata à Delugo ibid. Sed hæc ratio non multum urgere videtur: ergo, &c. Minor probatur: nam primò ubi unum prohibetur, non intelligitur prohibitum & aliud, quantumvis simile, ut est notum in iure, multo plus quia secundò intervenit non parva disparitas, nam in Matrimonio est longe maior conjunctio, quam in copula fornicativa. Tertiò quia etiam sic intelligerentur specialiter prohibita civile commercium, collocutio, familiaritas, immò & servitium infidelium, ex quibus oriri maius periculum sanè potest. Fateor esse peccatum, quando quis cum iis infidelibus (existente everfionis periculo, vel scandalo) familiariter degit: sed hoc non est illud, de quo agimus, sed quid commune ad omnes actiones periculo peccandi expositar. Quartò cum totam hanc malitiam specialem ducant ad versarij à prohibitione Ecclesiæ prohibentis Matrimonium fidelis cum infideli: sequitur saltem regulariter, non esse novum formaliter peccatum: quia communiter talis prohibitio inculpabiliter nescitur, immo probabiliter, ut patet ex dictis, iudicatur non adesse. Derique poenæ gravissimæ legibus contra hoc peccatum constitutæ, ostendunt quidem gravitatem, sed non diversitatem specificam: sicut poenæ constitutæ in homicidium qualificatum v. g. proditorium, non ostendunt differre specie à non qualificato. Sed hæc satis contra nostram brevitatæ sectandæ consuetudinem.

22. Quid de Sodomia cum infideli? Respondeo idem videri dicendum, nempe abunde esse si fatetur, quis commissam à se fuisse Sodomiam, si quidem, ut ex dictis constat, non apparet, unde necessariò derivetur specifica diversitas.

23. Quando quis, cum sit frigidus, vel Eunuchus cum alia peccat, debet fateri se esse talem. Ita Sanchez lib. 9. de Marim. d. 19. num. 6. Ratio est quia tunc, non solum adest malitia fornicationis, sed etiam malitia contra naturam: cum ad sit frustratio finis naturalis, id est, finis generationis, atque inutiliter tum suum, tum seminum semen à tali frigido provocetur.

24. Quando positive invitas alios, sollicitasque v. g. puellam, cum qua deinde peccas, aliqui sentiunt debere te esse sollicitum explicare te fuisse primum ad allicendum: Sic Io. Sanchez in selectis d. 1. num. 24. in fine, Delugo de poenit. disp. 16. sec. 4. n. 242. ex sententia Valquez. Sed est contra Thomam Sanchez in Dec. lib. 1. c. 6. num. 14. & contra Banacinam de Sacramentis disp. 5. q. 3. p. 1. §. 2. diff. num. 19. eadem enim malitia, licet non tam gravis, est quando, non invitans, cum illa peccas, adhuc enim particeps es ejus peccati. Idem diximus supra cap. 3. §. 1. num. 3. de confabulantibus in Missa. Idem quæ dic de turpi colloctione, & similibus, neque enim, propter eandem rationem te obligo ad explicandum an primus fueris. Quod si quis sollicitavit, sed vel deinde non processum est ad opus, vel certè, multo post; debet sapè Sacerdoti id subicere, utpote peccatum sollicitationis distinctum ab ipso opere pravo.

25. Quando quis in copula non servat debitum modum, sed vel à latere, vel sedendo, vel præpostere, vel vi succumbente, modò servetur vas naturale; nec sit periculum effundendi semen extra vas (id quod tamen raro esse solet, quia matrix saltem partem maiorem seminis

feminis attrahit); non est circumstantia necessario confitenda: sic Sanchez de Matr. lib. 9. disput. 16. num. 3. quia id accidentale est copulae, & in conjugatis, vel est veniale, si ob voluptatem, vel peccatum nullum, si in necessitate.

26. Qui incipit, nec absolvit copulam, debet explicare: quia, licet, tunc sit fornicatio ex affectu, non tamen in re ipsa fornicatio, sed tactus impudicus. Sic Sanchez ibid. disput. 19. num. 3. Qui item eandem copulam incipit, & deinde resilit, semenque dispergit, debet id explicare: quia adest tunc copula, id est fornicatio, nis ex affectu, & non est ipsa semen dispergitur, ut ex se co-

27. Quando quis casualiter, vel alio quocunque peccato peccat, non est necesse explicare, se exposuisse periculo peccandi, ingrediendo domum v. g. puella & deinde peccasse. Sic Delugo disput. 16. de pan. sect. 12. num. 511. quando enim haec duo, id est, se exponere periculo peccandi, & peccare simul concurrunt, nec inter ipsa tanta mora intercedit, quanta necessaria est ad distinguendum unum numero peccatum ab alio, unum peccatum mortaliter sunt. Nec potest obici esse quidem unum numero, sed includere duas specie malitias, nec inquam, hoc potest obici, quia se exponere tali periculo peccandi, & eodem peccato peccare, ejusdem sunt speciei: quia si intercedit praedicta mora, non est mirum debere explicari, quia tunc sunt duo numero distincta peccata. Qui media ex se licita vel ex se illicita adhibet, ut fornicetur qua ratione fateri, debeat, diximus supra cap. 1. §. 10.

28. De eo, qui ex consuetudine inveterata fornicatur, diximus item supra cap. 3. §. 3. De recidivo dicemus lib. 3. §. 4. Eum, qui cum magna contentione peccat, cum magna voluptate, cum tanta continua duratione, quia solum addit circumstantiam aggravantem, explicare eas circumstantias non necessario debere diximus cap. 1. §. 18. de circumstantiis aggravantibus.

§. V. De Sacrilegio.

29. **P**ergimus ad sacrilegium, quod duplex in materia est (nam de homicidio & furto sacrilegium, in loco) alterum, quod contrahitur ex persona sacrilegium, ex loco sacro.

Quo ad primum, quod est, quando aliquis, qui Deo per votum Castitatis se consecravit, adhuc turpia quaecunque, v. g. molliem, fornicationem, &c. non veteret admittit, certum est, ut ex supradictis cap. 1. §. 2. praesertim num. 52. constat, non oportere explicare an sevel, an pluries Castitatem voverit, quia id non addit differentiam specialem.

30. Quaestio igitur superest, an qui violat votum solemne Castitatis id explicare teneatur, an sit satis sic fateri: *Violavi votum Castitatis*: quod est quaerere an votum simplex & solemne, quod quidem solemne habent tum professi, tum Sacerdotes, differant speciei, non differre specie, atque adeo solemnitate illam voti non esse necessario declarandam. Ita Suarez lib. 7. de Matrim. d. 27. n. 27. & lib. 5. in Decal. cap. 6. num. 14. Ratio est quia utrumque votum eandem Religionis virtutem aequale respicit.

Hinc Sacerdos non obligatur in peccatis contra Castitatem explicare Sacerdotium, sed satis est si dicat se voti reum Castitatem violasse. Sic Sanchez dicta disp. 27. num. 30. Fagund lib. 4. praecept. Eccl. 2. cap. 3. n. 5. Hinc Episcopus, & Generalis Ordinis Religiosi, ex hoc capite, (nam si adesset aliorum scandalum, iuxta supra dicta de scandalo apertendum esset) in fornicatione v. g. non obligatur manifestare se esse Episcopum, se esse Generalem, &c. satis erit si votum tantummodo manifestet. Sic Sanchez dicta disp. 27. n. 33. quidquid dicat Fagundez lib. dicto 4. cap. 3. num. 9. Hinc Religiosus non est obligatus explicare, se vel Religiosum esse professum, vel Sacerdotem, sed satis est si explicet votum. Hinc fec-

mina soluta v. g. peccans cum Sacerdote Subdiacono, vel professio, vel habente vota clericis laicis, &c. sufficit si dicat se cum eo copulatus erat, peccasse. Ratio horum est eadem, quae ro praecedent, dicta est.

32. Sed jam exoritur alia difficultas. An, qui votum Castitatis, est causa inducens alios ad peccandum, debeat suum tale votum explicare. Petrus Sacerdos vel Religiosus consilium dat, ut ait Paulum, & Antoniam nullo voto obstrictum congressum, debet ne Sacerdos ille, cum ductionem fatetur, explicare se esse Sacerdotem. Respondeo cum Sanchez lib. 5. in Dec. cap. 1. simili, non debere Ratio est quia votum non extendit, nisi ad obligandum vocentem: non sua persona, delectationes Veneras admittit, ne aliorum ad eandem inducat, propriam enim Castitatem promissit, non alienam.

33. Hic denique nota Novitium, qui novitiam vota emisit, non obligari patet se esse Novitiam forte peccet contra Castitatem: quia, donec vota novam speciem peccati non committit.

De peccato cum filia Confessoris an sit sacro explicandum Confessorio, dixi supra §. praecedenti.

34. **Q**uoad alterum genus in hac materia, quando in loco sacro, ejusmodi immunditiam, & pollutionem, quando notoria est, puta fornicationem, &c. non illatione indigere. Certum autem est, quod si copula illicita, & quamcumque illicitam semina effusa in loco sacro habitam, si sit notoria, superaddenda ratio nem sacrilegij in Confessione praefata.

35. Sed quid primo quando copula est occulta, respondeo. Licet communior, & probabilior sententia cum Suarez t. 1. de Relig. lib. 3. cap. 7. num. 4. Sanchez 9. de Matr. disput. 15. num. 11. Bonacina de Matr. pan. ultimo, n. 7. etiam tunc esse sacrilegium, tametsi facile etiam est cum Valquez tom. 1. p. 2. disput. num. 6. Basil. Pont. de Matr. lib. 10. cap. 10. non esse, atque adeo in Confessione minime expiandum. Ratio est, quia in tantum est sacrilegium, si tantum polluitur Ecclesia: at non polluitur per copulam: ergo, &c. Quando autem fuit occulta, la, sed deinde post aliquot dies v. g. facta est, non polluitur quidem Ecclesia in foro externo, magis reconciliatione: at copula praecedens non fuit in interno sacrilega, nec ab illa, quia occulta, fuit violata. Idem universaliter docet Acanus Tamb. t. 1. re Abh. l. 15. §. 11. n. 8. his verbis. Ecclesia, & contra occulte polluta, quamdiu pollutio latet, non indiget reconciliatione: at quando incipit publicari, & manifestari violatio, tunc est necesse, ut Ecclesia reconcilietur. Ut Abbas, Navarr. alij.

36. Quid Secundum, si copula sit licita: id est, contrahitur? Respondeo: si adsit necessitas, non se sacrilegium de qua vide Sanchez lib. 9. de Matr. d. 15. n. 21.

37. Quid Tertiū de oculis, tactibus & locutionibus turpibus sine effusione seminis in Ecclesia publicata. Respondeo non esse ex hoc capite sacrilegium, magis specialiter in eorum Confessione Sacer locos expiandos. Sic ibid. Ratio est quia hoc sacrilegium contrahitur ex eo quod violatur Ecclesia, (quae quidem violatio per sacros Canones inducitur fuit) at per locutionem quomodocunque impudicos, quamvis cum pollutionis periculo (modo pollutio non laqueatur) non violatur Ecclesia: ergo, &c.

38. Notanter dixi (ex hoc capite) non enim contrahendum cum Delugo disput. 16. sect. 10. num. 47. de hac vel similia exerceat in loco sacro, cum magis in Ecclesia irreverentia, ut si meretricem publice ante impudicis quis tangeret, si in sacro templo comedias repraesentaret, &c. non est, inquam, arguendum ab hoc Sacrilegij scelus in sua propria specie committitur.